

[Kaj Poulsen]

række elementer, som klart vil reducere antallet af ledige, som i løbet af 1989 og 1990 kan miste dagpengereetten.« Igen en dokumentation fra ministerens egen hånd af, at han ikke har opfyldt aftalerne.

Fru Pia Christmas-Møller siger, at antallet af langtidsledige er faldet, og det er rigtigt – indtil 1987. I 1987 var der 34.632. Arbejdsmarkedsnævnene siger, at der i år – og det ved man, da de tal er fremme – bliver 40.952. I 1989 – vi kender personerne, de er i systemet – bliver der 43.460. Jeg vil godt sige, at det er lidt flot at sige, at det her er noget, der hjælper, når der kun er lyrik i det.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Når hr. Kaj Poulsen nu er så flittig til at læse redegørelsen, håber jeg også, han er nået til sp. 215 under overskriften: Invitation til samarbejde. Der står her:

»Regeringen lægger med denne redegørelse op til en fordomsfri debat om indsatsen mod langvarig ledighed. Regeringen ønsker, at der opnås bred enighed om principperne for den kommende revision af arbejdstilbudsloven m.v.«

Og uanset hr. Kaj Poulsens ordførerindlæg er det regeringens holdning.

Men når nu hr. Kaj Poulsen gentager, hvad der også står i bemærkningerne til B 2, er jeg nødsaget til at kommentere den aftale af 7. december, der er optrykt som bilag allerede til L 160 og L 161 den 14. januar, og som også var optrykt som bilag til lovforslag nr. L 258, der blev fremsat den 13. april.

Der er en lang række punkter i det lovforslag, der simpelt hen er gennemført, og der er altså ingen problemer med, om aftalen er holdt.

Så kommer det afsnit, der er interessant. Der står: »Regeringen fremlægger sit forslag til revision af arbejdstilbudsloven med henblik på at forbedre ordningerne med arbejdstilbud og uddannelsesmulighederne med uddannelsesydel- se.«

Regeringen har fremsat sit forslag den 13. april med lige præcis det formål.

Der står senere: »Forinden regeringen fremlægger sit forslag til revision af arbejdstilbudsloven, vil forslaget blive forhandlet med arbejdsmarkedets parter.«

Det er forhandlet med arbejdsmarkedets parter, og i forhold til regeringens oprindelige

udspil, der også levede op til formålet, blev forslaget yderligere ændret i retning af det, som LO, FTF og AC gav udtryk for ønske om.

Der var altså vist imødekommenhed over for arbejdsmarkedets parter, inden regeringen fremsatte sit lovforslag.

Og så er der én nøglesætning tilbage, en sætning, hvori det hedder:

»Sigtet er at øge den genoptræningsmæssige effekt, så de lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet sikres.«

Der står: Sigtet er Og nu er der jo en chance for, at jeg lidt bedre ved, hvad formuleringen »sigtet er« betyder, end hr. Kaj Poulsen, der i embeds medfør var i New York og udførte et stykke arbejde dér og derfor ikke deltog i forhandlingerne. »Sigtet er« er noget helt andet, end hvis der havde stået »garanti«. Hvis regeringen skulle have leveret det, som Kaj Poulsen her hævder, skulle der have stået: »De lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet garanteres.« Det står der ikke, og det bad Socialdemokraterne ikke om at der skulle stå. Hvis de havde bedt om det, kunne vi ikke have leveret det; så kunne vi ikke have indgået en aftale. Men Socialdemokraterne bad heller ikke om det, de bad ikke om en garanti, og der står intet om en garanti. Der står noget om, at »sigtet er«, og det har vi selvfølgelig leveret til punkt og prikke. Jeg minder om, at en dag eller to efter, at denne aftale var indgået, sagde hr. Svend Auker – jeg citerer efter hukommelsen fra Berlingske Tidende –: Vi har fået alt det, vi har bedt om.

Men man bad altså ikke om en garanti, og man fik heller ingen garanti.

Og skal vi så ikke droppe den golde diskussion om fortiden og beskæftige os med, hvordan vi i fællesskab til gavn for de langtidsledige kan løse problemerne? Det tror jeg folkestyret, de langtidsledige og Socialdemokratiet vil være tjent med.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan sige til ministeren, at jeg har bemærket, at han er kommet med en invitation til samarbejde, men han ved også, at jeg allerede den 3. marts i et brev til ham fortalte, at dette oplæg på ingen måde opfylder den aftale, vi har indgået, og at han derfor måtte komme med et andet. Alligevel kommer ministeren med et oplæg